

NIỀM HY VỌNG VÀ KHÍCH LỆ CHO MẸ DU

Giữa bao nhiêu tin đồn lệch lạc, bôi nhọ, chống đối, phỉ báng, sự kiện đến Mẹ Du và những lời minh bạch, ý nhị, sâu sắc của một Đức Hồng Y, và lại là thành viên cao cấp trong Thánh bộ Giáo lý và Đức tin, quả là một tín hiệu đáng mừng, đem lại một sự khích lệ lớn lao và một niềm hy vọng cho các con cái của Đức Mẹ Mẹ Du !

Phỏng vấn Đức Hồng Y Schönborn
**"Mẹ Thiên Chúa,
là Nhà Thần Học Mục Vụ giỏi nhất."**

Max Domej, thuộc tổ chức (hành hương) Gebetsaktion Wien, đã nói chuyện với Đức Hồng Y Christoph Schönborn, Tổng Giám mục của Thủ đô Vienna, trong chuyến ngài đến viếng thăm Medjugorje.

"Về Lộ Đức và Fatima, Giáo Hội đã đưa ra phán quyết của mình, phán quyết tối hậu, chỉ sau khi các sự kiện đã chấm dứt. Sớm hay muộn gì việc đó rồi cũng sẽ diễn ra ở (Medjugorje)

đây thôi, nhưng ngay cả chuyện này, chúng ta cứ xin trao vào tay của Mẹ Thiên Chúa... Tôi nghĩ rằng theo cách đó, Medjugorje có thể bình an tiếp tục đi con đường của mình, với sự tin tưởng rằng Giáo Hội, là Mẹ và Thầy, đang chú tâm theo dõi con đường họ đang đi."... (Lời ĐHY)

HỎI : Kính thưa Đức Hồng Y, thật là một vinh dự lớn cho chúng con được gặp ngài ở Medjugorje. Ngài có thể vui lòng cho chúng con biết điều gì đã gợi ý cho ngài đến đây?

ĐHY : - Tôi không thể giải thích cách chính xác làm sao việc này đã xảy ra. Tôi đã biết về Medjugorje từ nhiều năm, cho dù tôi chưa bao giờ ở đây trước đó, nhưng bởi tôi nghiệm thấy được những hoa quả của Medjugorje ở trong giáo phận tôi và ở những nơi xa hơn. Tôi luôn nói cùng một điều Chúa Giêsu đã nói trong Tin Mừng: "Cứ xem quả mà biết cây". Khi tôi nhìn thấy những thành quả của Medjugorje ở xứ sở tôi, thì tôi chỉ có thể nói rằng cây này chắc chắn là tốt. Tôi sẽ chỉ kể lại hai ví dụ nhỏ.

Tại sân bay Vienna, ở điểm kiểm soát an ninh, một trong những lính gác nhìn vé của tôi thấy tôi sắp bay đi Zagreb. Anh nhận ra tôi và hỏi : "Có phải ngài đáp máy bay đến Zagreb?". "Phải, và tôi sẽ còn từ Zagreb đến (phi trường) Split và sau đó đến Medjugorje". Nét mặt anh tươi lên và anh nói: "Trước đây con đã đến Medjugorje!" và anh bắt đầu nói về nơi đó cách rất phấn khởi. Một trong những lính gác tại điểm kiểm soát an ninh mà lại nói về Medjugorje và mô tả dân chúng leo núi Thánh Giá, và bầu không khí ở đó như thế nào!...

Ví dụ thứ hai : Vào buổi sáng sớm, tôi đang đứng ở ga xe lửa của thành phố. Ông giám đốc nhà ga nhận ra tôi. Chúng tôi bắt đầu nói chuyện và ông thổ lộ với tôi nỗi đau đớn sâu xa : vợ của ông qua đời vì bệnh ung thư. Và ngay đó, ông ta nói thêm : "Nhưng bạn bè của con đã đưa con đến Medjugorje", và việc ấy đã củng cố đức tin của ông. Từ ông lan tỏa ra cả một niềm vui...

Đó chỉ là hai ví dụ nhỏ trong số nhiều, nhiều kinh nghiệm tôi có về Medjugorje. Tôi sẽ lặp lại những gì tôi đã từng nói trong một cuộc phỏng vấn nhiều năm trước đây : nếu Medjugorje lệch lạc không đi đúng đường, chúng tôi sẽ phải sa thải một nửa

số thầy chủng sinh (thần học) của chúng tôi, vì thấy rất nhiều ơn thiên triêu làm linh mục của chúng tôi đều trực tiếp hay gián tiếp liên hệ đến Medjugorje.

Sự việc đã xảy ra thế nào khiến tôi quyết định tới Medjugorje? Tôi vẫn mãi do dự, vì với tư cách một Hồng Y, tôi là nhân vật rất được biết đến trong Giáo hội Công giáo, và bởi vì có nhiều tranh cãi (về Mễ Du) nên tôi không muốn làm đầu mối gây ra các cuộc tranh luận, nhưng mà quan điểm của tôi về Medjugorje thì đã rõ.

Tuy nhiên, mùa hè vừa qua, tôi đến thăm cộng đoàn Cenacolo ở Saluzzo. Tôi biết Sơ Elvira (người sáng lập những cộng đoàn này) đã vài năm qua, tôi mến sơ ấy và coi sơ như là một nhân chứng phi thường của Chúa phục sinh, và tôi được biết cộng đoàn Cenacolo có mối quan hệ rất sâu đậm với Medjugorje. Ở Saluzzo, tôi đã nghiệm được một xác tín nội tâm rất mạnh mẽ : Đã đến lúc tôi phải đi Medjugorje! Tôi muốn nói đó là một thứ khích lệ xảy ra trong nội tâm. Tôi đã bày tỏ mong muốn rằng chuyến đến đó của tôi được giữ kín đáo, đơn giản tôi chỉ muốn dành thời gian để thỉnh lặng và cầu nguyện. Tôi không muốn giấu việc tôi đi tới đó, song cũng không muốn người ta truyền loan lời (tôi) nói về việc đó. Tôi chỉ muốn đến một nơi mà Đức Mẹ đã ban rất nhiều ân sủng.

Ngoài chuyện đó ra, có sự kiện cậu Ivan Dragičević (thị nhân Mễ Du) đến Vienna năm ngoái (2008) và tôi đã nói chuyện với cậu ấy; và năm nay (2009), Marija Pavlovic Lunetti (cũng là thị nhân) cũng đến, cả hai họ đã đến Nhà thờ chính toà Thánh Stephanô, và tôi đã cho phép thực hiện hai sự kiện đó. Cả hai cuộc gặp gỡ ấy đã gây ấn tượng mạnh mẽ nơi tôi, chủ yếu là do sự khiêm tốn, trong sáng, chân thành và đơn sơ của hai thị nhân ấy. Điều đó củng cố cách hoàn toàn cho quyết định của tôi là sẽ đến (Medjugorje) đây một cách lặng lẽ và đơn sơ.

HỎI : Ngài là một linh mục thuộc Dòng Đa Minh, và các linh mục dòng Đa Minh thì nổi tiếng về lịch sử truyền bá việc lần chuỗi Mân Côi. Đức Mẹ Thiên Chúa đã đến đây và xin chúng ta nguyện Kinh Mân Côi. Xin Ngài cho biết ý kiến về Kinh Mân Côi ?

ĐHY :- Là một linh mục Dòng Đa Minh, đương nhiên tôi phải nguyện Chuỗi Mân Côi mỗi ngày, song tôi có một chút khổ sở mà thừa nhận rằng về phương diện này, tôi không là linh mục Đa Minh tốt, vì tôi không thực hiện được việc nguyện kinh Mân Côi hằng ngày. Có một điều mà tôi có thể nói: đối với tôi kinh Mân Côi luôn luôn là kinh nguyện của những người nghèo. Liên quan đến cá nhân tôi, luôn có những khoảng thời gian hết sức lo âu và những hoàn cảnh gay go đáng sợ, và ở những trường hợp này kinh Mân Côi giống như sợi dây thừng cứu hộ. Khi chúng ta leo lên núi, chúng ta cần dây thừng ấy thế nào, thì trong cuộc đời, chúng ta cũng cần kinh Mân Côi như vậy.

Vị linh mục đã giới thiệu tôi vào dòng Đa Minh là một giáo sư Kinh viện có tiếng, một người trung thực với tính cách già dặn, và một nhà tân kinh viện, ngài luôn luôn cuốn hút tôi bởi phong cách một người trí thức, một nhà thần học, nhưng đồng thời cũng là một người nhiệt thành tôn sùng và truyền bá chuỗi Mân Côi. Đó là điều đã đem tôi đến với các cha dòng Đaminh. Đó là điều đã đánh động tôi khi còn là một cậu bé mười bốn tuổi. Một mặt là trí tuệ của một người quan tâm đến triết học và thần học, và mặt khác là lòng tôn sùng đơn sơ của ngài. Đối với tôi, đây là những đặc điểm chính của dòng các cha Đaminh, của Thánh Đaminh : Thánh Tôma Aquinô - bộ Tổng luận thần học của ngài - và Kinh Mân Côi.

HỎI : Trong Văn phòng giáo xứ ngày hôm qua, nơi các tu sĩ dòng Phanxicô đón tiếp ngài một cách chân thành và vui vẻ, ngài có nói rằng ngài muốn đến để tìm hiểu việc mục vụ của Thánh Mẫu Thiên Chúa. Ngài có thể giải thích thêm một chút về điều này không ?

ĐHY : - Tôi đã luôn luôn bị cuốn hút bởi việc Mẹ của Thiên Chúa có một phương pháp mục vụ hoàn toàn đặc thù, có thể nói là khác hẳn với các sách hay các bài giảng dạy về thần học mục vụ. Kể từ khi còn trẻ, tôi yêu mến Lộ Đức và nay tôi vẫn còn yêu mến. Đây là cách tôi nghĩ về sự kiện ở Lộ Đức: Giám mục thành Tarbes chắc chắn đã có kế hoạch riêng và ý nghĩ riêng của mình, thế rồi Mẹ Thiên Chúa đến, và chẳng hỏi (ý kiến) linh mục hay giám mục sở tại, Người hiện ra trong một nơi

hoàn toàn hiểm hóc, trong một lỗ trống trên một mỏm đá, bên cạnh một con sông mà người dân địa phương thậm chí không đi đến, và hiện ra cho một cô gái dốt đặc, thậm chí không thể nói về Thiên Chúa Ba Ngôi là gì, bởi vì không có cơ may học được điều đó ở lớp giáo lý. Và Đức Mẹ đã hiện ra chỉ cho mình cô ấy với tình trạng như vậy, ban cho cô những chỉ dẫn chính xác phải làm những gì, phải nói gì với các linh mục : tức là bảo người ta tổ chức các cuộc rước kiệu, phải xây dựng nhà nguyện nhỏ. Và Người ra lệnh cho cô cào bới nơi một mảnh đất, và từ đó suối nước đã vọt ra ... Chương trình mục vụ của Mẹ Thiên Chúa quả thật rất chính xác. Mẹ biết tất cả cách chính xác. Chương trình đó không phải là thành phần của kế hoạch mục vụ được tiên liệu của Giáo Hội, nhưng đã đặt cơ sở cho đường lối mục vụ của nước Pháp và của toàn thế giới. Ở Vatican có hang đá Lộ Đức mà Đức Thánh Cha đã đến đó cầu nguyện. Trên toàn thế giới có biết bao hang đá Lộ Đức, và dân chúng đến đó (cầu nguyện), thì hành những gì Đức Mẹ dạy bảo. Và tất cả những cái đó là nhờ một cô bé thị nhân, tên là Bernadette, và Giáo hội đã công nhận sự kiện (hiện ra) đó.

Tôi nghĩ, tôi muốn thấy ở Medjugorje ngày hôm nay sự ấy sẽ như thế nào, làm sao Đức Maria hướng dẫn chúng ta từng bước, và dân chúng đã trải nghiệm những việc đó như thế nào, từ lúc khởi đầu ở đây vào năm 1981 ? Mẹ của Thiên Chúa đã nghĩ gì trong tâm trí khi hiện ra trên ngọn đồi hiểm trở (lờm chờm đá và gai góc), cho một nhóm thiếu niên miền thôn quê mộc mạc, và khởi sự ban cho chúng những chỉ dẫn thực tế cho cuộc sống, và như thế trong suốt nhiều năm qua? Đối với tôi điều đó quả thật rất hấp dẫn ! Quý vị cũng vậy cần phải suy nghĩ về việc mục vụ; vì tôi có thể hoàn toàn quả quyết đơn giản rằng ***trên toàn thế giới Đức Maria đã chứng tỏ Mẹ là nhà thần học mục vụ giỏi nhất***. Tại châu Mỹ Latin, Đức Mẹ đã tổ chức toàn bộ các vụ truyền giáo nhờ Guadalupe, là nơi Mẹ hiện ra với một người da đỏ, một người da đỏ ! Và bảo anh ta những gì anh phải nói với giám mục của mình. Đức Mẹ không nói điều đó với giám mục, nhưng nói với một người da đỏ. Những kinh nghiệm tương tự

như vậy xảy ra ở mọi nước và các nhà thần học, thực sự, nên suy nghĩ về các điều đó.

HỎI : Vì thái độ phi bác (Mẽ Du) của giám mục sở tại (nay là Đức cha Ratko Peric), nhiều tín hữu đâm nản lòng và lầy đó làm lý do bào chữa, thành ra họ đã bị loại khỏi việc mục vụ đó. Cũng như toàn bộ Nam Mỹ được ghi đậm dấu ấn của cuộc hiện ra tại Guadalupe, con nghĩ rằng sức mạnh phi thường cũng sẽ xuất phát từ nơi (Mẽ Du) này. Dù thế nào, các tín hữu sùng mộ cũng phải được bảo vệ khỏi sự chế riễu.

ĐHY :- Tôi nghĩ chúng ta không cần phải lo ngại gì về chuyện đó cả. Mẹ Thiên Chúa là nhà ngoại giao giỏi nhất ở đây. Ngay ở Cana xứ Galilê xưa kia, Mẹ đã tổ chức tất cả mọi chuyện một cách tuyệt vời, Mẹ biết làm thế nào để cư xử trong các hoàn cảnh khó khăn, và Mẹ đã hằng làm tốt đẹp như thế suốt nhiều thế kỷ rồi. Mẹ bảo chúng ta: "*Ngài truyền dạy gì, hãy làm theo*". Hiển nhiên Mẹ khuyên chúng ta nghe lời Giáo Hội ! Uy quyền tối cao trong Giáo Hội là Tòa Thánh, Đức Thánh Cha và Thánh bộ Giáo Lý và Đức tin của Ngài, và đó là uy quyền cao nhất về tất cả các vấn đề liên quan đến đức tin và luân lý. Uy quyền tối cao của Giáo Hội đã cho chúng ta những chỉ dẫn rõ ràng, không phải từ Đức Thánh Cha, nhưng từ Thánh bộ Giáo lý và Đức tin, Thánh bộ này đã xác nhận rõ ràng những gì mà các Giám mục Nam Tư đã từng nói trước đây, và những điều đó chắc chắn cũng được coi như qui tắc áp dụng cho Medjugorje.

Tôi đã luôn luôn lặp đi lặp lại rằng, (trong) những văn bản quen thuộc đó, có ba yếu tố vẫn còn có giá trị ngày hôm nay, và trong khuôn khổ những chỉ dẫn ấy, tôi thực hiện chuyến viếng thăm Medjugorje của tôi. Hiểu được như thế, cuộc viếng thăm của tôi không có gì là bất thường cả. Phù hợp với lời tuyên bố của các Giám mục Nam Tư năm 1991, Tòa Thánh nói những điều sau đây :

Thứ nhất: "*Không nhận thấy có tính cách siêu nhiên*".

Đó là thành ngữ hiếm khi được sử dụng, và có nghĩa là tính cách siêu nhiên của các sự kiện đã không được xác nhận, nhưng đây là một công thức cổ điển của giáo huấn quyền Giáo Hội. Nó không nói là tính cách siêu nhiên đã bị loại trừ, nhưng đúng hơn tính

cách ấy không - hay vẫn chưa - được xác nhận cách chung cục, và sự đó là bởi một lý do hết sức đơn giản mà tôi hoàn toàn ủng hộ. (Vi) Tôi là thành viên của Thánh bộ về Giáo Lý và Đức tin, và thật là dễ hiểu tại sao tôi ủng hộ sự đó, nếu phải đi đến một quyết định về việc đó, tức là : bao lâu hiện tượng vẫn còn đang tiếp diễn, đương nhiên Giáo Hội sẽ không đưa ra phán quyết tối hậu của mình được, bởi vì điều như thế chưa bao giờ được thực hiện trong quá khứ trước đây. Về Lộ Đức và Fatima, Giáo Hội đã đưa ra phán quyết của mình, phán quyết tối hậu, chỉ sau khi các sự kiện đã chấm dứt. Sớm hay muộn gì việc đó rồi cũng sẽ diễn ra ở đây thôi, nhưng ngay cả chuyện này, chúng ta cứ xin trao vào tay hoàn toàn thông dong của Mẹ Thiên Chúa...

Thứ hai, không được tổ chức các cuộc hành hương chính thức, bởi thế tôi không thể tổ chức cuộc hành hương của giáo phận tôi đi đến Medjugorje. Điều này liên quan rất hợp lý với những gì đã nói trong điểm một ở trên. Vậy : Chưa có sự công nhận chính thức, nhưng với công thức đó cũng tuyên bố hết sức rõ ràng rằng tính cách siêu nhiên không bị loại trừ. Giáo Hội đã nói mình bạch rằng tính cách siêu nhiên không bị loại trừ. Nó không được xác nhận, nó cũng không bị loại trừ.

Thứ ba, giáo huấn Giáo Hội tuyên bố rõ, phù hợp với lời tuyên bố của các Giám mục Nam Tư, rằng các tín hữu hành hương đến Medjugorje cần được hướng dẫn về mặt thiêng liêng. Điều đó có nghĩa là thật sự cần có sự chăm sóc mục vụ cho các người hành hương, và nhiều người đang ra công phục vụ cho việc đó, mà tổ chức Gebetsaktion Wien, là một trong số những tổ chức khác, chăm sóc khách hành hương, đi theo họ và giúp họ ngay cả sau cuộc hành hương, v.v... Tôi nghĩ rằng theo cách đó, Medjugorje có thể bình an tiếp tục đi con đường của mình, với sự tin tưởng rằng Giáo Hội, là Mẹ và Thầy, đang chú tâm theo dõi con đường họ đang đi. Vậy tôi xin đưa ra lời khuyên là hãy kiên nhẫn. Mẹ Thiên Chúa đã kiên nhẫn biết bao với chúng ta đến nỗi, trong suốt gần 29 năm ở đây, bằng một cách thật trực tiếp, Mẹ tỏ ra gần gũi và chăm sóc cho giáo xứ Medjugorje và muôn ngàn khách hành hương. Một cách điềm tĩnh, chúng ta có thể kiên nhẫn chờ đợi! Hai mươi chín năm là một thời gian dài (đối

với chúng ta), nhưng đối với Thiên Chúa thời gian ấy không dài chút nào cả !

HỎI : Việc các thị nhân sẽ có một cuộc hiện ra mỗi năm một lần cho đến mãi đời họ, đó quả là một điều khó tin!

ĐHY :- Tôi tin rằng Đức Mẹ là Nữ chủ nhân – không phải vô lý mà chúng ta gọi Người là như thế - đơn giản nghĩa là Bà Chúa. Mẹ đến trực tiếp từ trái tim của Thiên Chúa, ý định của Mẹ và các mong muốn của Mẹ chắc chắn là phù hợp với ý định của Chúa Ba Ngôi. Nếu Mẹ muốn bày tỏ sự thân gần của Người theo cách này, thậm chí suốt đời, tôi tin rằng hẳn phải có đủ lý do cho việc đó. Ngay bây giờ chúng ta có thể nói rằng trong 29 năm qua, Medjugorje không hề giảm sức mạnh, cũng không khô cứng lại. Thậm chí chúng ta có thể nói, hoàn toàn như các tu sĩ dòng Phanxicô đã nói ngày hôm qua, rằng ngay cả khi sẽ không còn có các cuộc hiện ra nữa, ngay cả khi hiện tượng siêu nhiên kiểu này sẽ ngừng lại, dân chúng sẽ vẫn cứ đến đây mà cảm nghiệm thấy Chúa Kitô và Mẹ Thiên Chúa gần gũi với họ một cách mạnh mẽ, giống như tại Lộ Đức, nơi Đức Mẹ đã ngừng hiện ra 150 năm rồi, nhưng sự hiện diện của Mẹ Thiên Chúa không ngừng lại. Biết bao nhiêu người ở Lộ Đức đã cảm nghiệm được sự gần gũi của Mẹ Thiên Chúa, và sự đó đã mang lại cho họ biết bao niềm an ủi! Mới đây tôi cũng được một cảm nghiệm như thế: khi một người đi đến hang đá vào ban đêm và cầu nguyện tại nơi Bernadette đã có cuộc hiện ra, ông chỉ có thể đơn giản nói: Đức Mẹ vẫn có mặt đây ! Và điều đó chắc chắn sẽ tiếp tục xảy ra như vậy !

Quả thật là một niềm an ủi khi được thấy tất cả những gì chiếu toả từ nơi này qua bàn tay chúc lành và trái tim của Đức Mẹ !

Lm. Phêrô Hoàng Minh Tuấn chuyển ngữ
(từ bản Anh ngữ, trong Tam cá Nguyệt san "Medjugorje Magazine", Spring 2010.)